

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปี 2547 เศรษฐกิจภาคเหนือโดยรวมขยายตัวในเกณฑ์ดี การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ แม้จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงบ้างในช่วงครึ่งหลังของปี ส่วนหนึ่งเป็นผลจากรายได้เกษตรกรที่ชะลอลง ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับความเชื่อมั่นของทั้งผู้บริโภคและนักลงทุนที่ปรับตัวลดลงจากความไม่แน่นอนต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนการส่งออกก็ขยายตัวในเกณฑ์สูง ทำให้ผลผลิตอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้นมาก สำหรับภาคบริการขยายตัวดี ราคาสินค้าทั่วไปเร่งตัวขึ้น เงินฝากมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น เงินให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อน จากอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจภาคเหนือ พบว่าเศรษฐกิจภาคเหนือขึ้นอยู่กับ ภาคเกษตร เป็นสำคัญ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 22.3 ของผลิตภัณฑ์ ภาครองลงมา คือภาคการค้าร้อยละ 15.5 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 14.7 และภาคบริการร้อยละ 13.3 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548) และจากโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคเหนือ ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ในระหว่างปี 2531-2546 ดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจภาคเหนือ ปี พ.ศ.2541-2546 หน่วย:ร้อยละ

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546
ภาคเกษตร	-0.3	5.4	5.2	6.5	7.2	6.9
นอกภาคเกษตร	-7.2	0.5	1.3	2.2	3.4	2.9

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2548)

จากภาวะเศรษฐกิจและการเงินภาคเหนือ ปี 2545 และปี 2546 พบว่า การอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน เร่งตัวตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งในภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร และจากอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำต่อเนื่อง ระดับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น อีกทั้งยังได้รับแรงสนับสนุนจากการให้สินเชื่ออุปโภคบริโภคเป็นสำคัญ โดยมีเครื่องชี้วัดที่สำคัญที่ทำให้ทราบว่าเศรษฐกิจภาคเหนืออยู่ในช่วงขยายตัว คือ การใช้จ่ายของภาคเอกชน โดยวัดจาก ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้จากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

หากพิจารณาจากการใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของภาคครัวเรือน ที่แบ่งตามประเภทของค่าใช้จ่าย พบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยทั้งหมด ต่อเดือนของภาคเหนืออยู่ที่ครอบครัวละ 8,210 บาท ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค และ ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค โดยค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ได้แก่ ค่าอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ คิดเป็นเงิน 3,187 บาท, ค่าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า คิดเป็นเงิน 294 บาท, ค่าที่อยู่อาศัย คิดเป็นเงิน 1,629 บาท, ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร คิดเป็นเงิน 1,116 บาท, ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลและส่วนบุคคล 421 บาท และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 413 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ภาษี เงินบริจาค เบี้ยประกันภัย ดอกเบี้ยเงินกู้ เป็นต้น คิดเป็นเงิน 1,150 บาท

โดยเมื่อพิจารณา จังหวัดลำปาง พบว่า มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของภาคครัวเรือนอยู่ที่ครอบครัวละ 9,884 บาท ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค และ ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค โดยค่าใช้จ่ายในการ อุปโภคบริโภค ได้แก่ ค่าอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ คิดเป็นเงิน 3,137 บาท ค่าเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า คิดเป็นเงิน 327 บาท ค่าที่อยู่อาศัย คิดเป็นเงิน 2,058 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร คิดเป็นเงิน 1,147 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลและส่วนบุคคล 523 บาท และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 466 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค คิดเป็นเงิน 1,956 บาท จะเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าเฉลี่ยของระดับภาค และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร ของจังหวัดลำปาง มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับภาคโดยเป็นอันดับสามของภาคเหนือ ดังแสดงในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคเหนือ จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายเป็นรายจังหวัด พ.ศ. 2547

หน่วย : บาท

จังหวัด	อัตราการยถะ ของครัว เรือน	ขนาด ของครัว เรือนโดย เฉลี่ย	ค่าใช้จ่าย ทั้งหมดต่อ เดือน	ประเภทของค่าใช้จ่าย (บาท)						ค่าใช้จ่ยที่ ไม่เกี่ยวกับ การอุปโภค บริโภค
				อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	ที่อยู่ อาศัย	ค่าใช้จ่ยเกี่ยวกับ ยานพาหนะ และการสื่อสาร	ค่ารักษา พยาบาล และรายจ่าย ส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่ย อื่นๆ	
ภาคเหนือ	100.0	3.5	8,210	3,187	293	1,629	1,116	421	413	1,150
กำแพงเพชร	5.6	3.7	9,116	3,394	396	1,499	1,602	558	616	1,051
เชียงใหม่	9.9	3.5	7,486	3,235	361	1,480	869	430	379	733
ตาก	13.8	3.3	8,600	3,110	273	1,673	1,127	425	487	1,504
นครสวรรค์	3.2	3.4	7,816	2,825	355	1,566	1,099	334	301	1,337
น่าน	10.1	3.4	10,402	3,605	336	2,428	1,147	598	718	1,569
พะเยา	3.6	3.7	6,450	2,497	306	1,573	927	369	224	555
พิจิตร	4.8	3.2	6,603	2,972	245	1,237	618	341	213	978
พิษณุโลก	5.4	3.3	8,825	3,908	366	1,422	808	516	463	1,341
พิษณุโลก	6.9	3.6	9,889	3,677	264	2,148	1,750	465	435	1,149

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2548)

ตารางที่ 1.2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

จังหวัด	อัตราร้อยละของครัวเรือน	ขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อเดือน	ประเภทของค่าใช้จ่าย (บาท)							ค่าใช้จ่ายที่ใหม่เกี่ยวกับ การอุปโภค บริโภค
				อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	ที่อยู่อาศัย	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ และการสื่อสาร	ค่ารักษาพยาบาล และรายจ่ายส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		
เพชรบูรณ์	7.4	3.8	6,977	3,278	208	1,179	1,132	311	236	635	
แพร่	4.8	3.3	6,532	2,814	147	1,100	783	208	356	1,126	
แม่ฮ่องสอน	1.3	3.9	5,249	2,317	185	1,213	558	216	162	598	
ลำปาง	7.0	3.4	9,844	3,137	327	2,058	1,417	523	466	1,956	
ลำพูน	4.1	3.3	8,037	3,250	328	1,704	1,041	390	447	877	
สุโขทัย	5.1	3.6	6,598	2,741	239	1,347	822	315	208	925	
อุดรดิตถ์	4.1	3.5	7,844	3,037	251	1,438	1,454	358	326	947	
อุทัยธานี	2.9	3.3	7,000	2,682	299	1,233	1,070	350	301	1,063	

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2548)

เครื่องจักรที่สำคัญที่ทำให้ทราบว่าเศรษฐกิจของจังหวัดลำปางอยู่ใน ช่วงขยายตัว คือ การใช้จ่ายของภาคเอกชน โดยวัดจาก ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้จากธุรกิจค้าส่ง และ ค้าปลีกที่มี แนวโน้มเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 2543 ถึง ปี 2547 และ จากยอดจดทะเบียนรถยนต์และจดทะเบียน รถจักรยานยนต์ ตั้งแต่ปี 2542 จนถึงปี 2547 ซึ่งหลังจากช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่ผ่านมา พบว่า มี แนวโน้มกลับมาขยายตัวอีกครั้ง ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 เครื่องจักรเศรษฐกิจของจังหวัดลำปาง ด้านการใช้จ่ายภาคเอกชน ปี พ.ศ.2547

รายการ	2542	2543	2544	2545	2546	2547
ภาษีมูลค่าเพิ่มจากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก (ล้านบาท)	100	97	126	144	157	165
	-	(-3.00)	(+29.9)	(+14.29)	(+9.03)	(+5.10)
ยอดจดทะเบียนรถยนต์ (คัน)	1,425	1,695	1,711	2,649	3,235	3,985
	-	(+18.95)	(+0.94)	(+54.82)	(+22.12)	(+5.10)
ยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ (คัน)	6,223	10,344	11,024	15,901	19,876	23,753
	(+0.66)	(+66.22)	(+6.57)	(+44.24)	(+25.00)	(+19.51)

หมายเหตุ : ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากธุรกิจประเภทการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ส่วนบุคคล และเครื่องใช้ภายในบ้าน

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2548)

จากสำนักจัดระบบการขนส่งทางบก กรมวิชาการและวางแผนฝ่ายสถิติปี 2547 พบว่า การเติบโตของตลาดรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศ มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ดังจะเห็นได้ดังตารางที่ 1.4 ที่แสดงการเติบโตของตลาดรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศ

ตารางที่ 1.4 แสดงการเติบโตของตลาดรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศ

ปี	ยอดขาย	Growth Rate (%)
2538	1,465,015	14.8
2539	1,234,241	-15.8
2540	910,211	-26.3
2541	626,806	-42.1
2542	603,966	-3.6
2543	783,716	29.8
2544	907,160	15.8
2545	1,189,166	31.1
2546	1,700,000	43.0

ที่มา : สำนักจัดระบบการขนส่งทางบก. กองวิชาการและวางแผน. ฝ่ายสถิติ (2547)

จากกำลังซื้อของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นจะเห็นได้ว่ายอดขายรถจักรยานยนต์ของไทยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยวัดได้จากสถิติรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนใหม่ (ป้ายแดง) แสดงให้เห็นว่าธุรกิจจำหน่ายรถจักรยานยนต์สามารถเติบโตและขยายได้อีกทั้งในระดับภูมิภาคและในจังหวัดลำปาง นอกจากนี้หากมองถึงยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ของทั่วประเทศ ส่วนภูมิภาค และจังหวัดลำปาง ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ดังแสดงในตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 ยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ของทั่วประเทศ, ส่วนภูมิภาค และจังหวัดลำปาง

ปี	ทั่วประเทศ		ส่วนภูมิภาค		จังหวัดลำปาง	
	จำนวน (คัน)	ร้อยละ	จำนวน (คัน)	ร้อยละ	จำนวน (คัน)	ร้อยละ
2541	534,458	-	458,792	-	6,182	-
2542	497,422	-6.93	405,847	-11.54	6,223	+0.66
2543	682,929	+37.29	570,079	+40.47	10,344	+66.22
2544	849,907	+24.45	711,819	+24.86	11,024	+6.57
2545	1,186,957	+39.66	972,998	+36.69	15,901	+44.24
2546	1,755,297	+47.88	1,155,729	+18.78	19,876	+25.00
2547	2,039,394	+16.18	1,289,752	+11.60	23,753	+19.51

ที่มา : สำนักจัดระบบการขนส่งทางบก. กองวิชาการและวางแผน. ฝ่ายสถิติ (2547)

สำหรับตลาดรถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จากการสำรวจในปี 2547 มีร้านค้าเปิดธุรกิจซื้อขายรถจักรยานยนต์อยู่ จำนวน 13 ร้านค้า ซึ่งเป็นร้านค้าที่เป็นตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ฮอนด้า จำนวน 3 ร้าน ตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ซูซูกิ 1 ร้าน และตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ยามาฮ่า 1 ร้าน ตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ คาวาซากิ 1 ร้าน ตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ไทเกอร์ 1 ร้าน และที่เหลือจำนวน 6 ร้าน เป็น Sub Agency ของตัวแทนจำหน่ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อต่าง ๆ ดังกล่าว และจากยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ใหม่ (ป้ายแดง) ที่เพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลจึงมีผู้สนใจลงทุนทำธุรกิจเพิ่มขึ้น รวมถึงกลยุทธการแข่งขันต่าง ๆ ทั้งด้านการบริการ กลยุทธ์ด้านราคา รวมถึงการตกแต่งร้านค้า และในปัจจุบันพบว่าตลาดรถจักรยานยนต์ในจังหวัดลำปาง มีอัตราการเติบโตถึงร้อยละ 60 ต่อปี เมื่อเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา (กรมวิชาการและวางแผน ฝ่ายสถิติ, 2547) และได้รับการตอบรับจากผู้บริโภคมากขึ้นทุกปี ทำให้ธุรกิจนี้กลายเป็นธุรกิจที่มีคนหันมาให้ความสนใจ โดยเฉพาะร้านค้าเล็ก ๆ ที่ยังไม่จดทะเบียนนิติบุคคล ที่รับซื้อ-ขายแลกเปลี่ยนรถจักรยานยนต์มือสองอีกกว่า 3 แห่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยรูปแบบกลยุทธ์ที่ร้านค้านำมาใช้ คือเรื่องของการบริการหลังการขาย ที่พยายามสร้างความประทับใจให้ลูกค้ามากที่สุด สำหรับเรื่องราคามักจะไม่พยายามแข่งขันกัน เพราะปัจจุบันราคารถจักรยานยนต์ก็มีราคาถูกมากแล้ว แต่จะใช้วิธีการแข่งขันทางการให้สินเชื่อแทน โดยการลดอัตราดอกเบี้ยเงินผ่อน และขยายระยะเวลาการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น เป็นต้น และเนื่องจากการแข่งขัน

กันมากขึ้น อีกทั้งสินค้าเป็นสินค้าที่มีลักษณะเดียวกัน ผู้บริโภคจึงมีการเลือกในการเลือกรับบริการที่แตกต่างกันของแต่ละร้านค้าได้

อย่างไรก็ตาม ตลาดรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยรวมถึงจังหวัดลำปาง ยังได้รับความนิยมอยู่ อีกทั้งยังมียอดจำหน่าย และยอดขายทะเบียนเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้ผู้ที่ดำเนินธุรกิจนี้ สามารถขยายกิจการได้ ธุรกิจจำหน่ายรถจักรยานยนต์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการลงทุนทำธุรกิจ ในปัจจุบัน การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จะทำการศึกษาถึงโครงสร้างและการดำเนินการของธุรกิจรวมถึงศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อธุรกิจค้าปลีกรถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่ยังดำเนินธุรกิจอยู่ และสำหรับผู้ที่จะทำการลงทุนในธุรกิจนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาถึง โครงสร้างของธุรกิจค้าปลีกรถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
- 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อรถจักรยานยนต์ของผู้ซื้อในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
- 3) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ซื้อรถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

การศึกษานี้จะทำให้ทราบถึง โครงสร้างของธุรกิจค้าปลีกรถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ พฤติกรรมของผู้ซื้อ และความพึงพอใจหลังการเลือกซื้อรถจักรยานยนต์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่กำลังดำเนินธุรกิจอยู่ และสำหรับผู้ที่จะทำการลงทุนในธุรกิจนี้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาโครงสร้างของธุรกิจค้าปลีกรถจักรยานยนต์ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพื่อศึกษาถึงต้นทุน และผลตอบแทนของธุรกิจ รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ พฤติกรรมของผู้ซื้อ และความพึงพอใจหลังการเลือกซื้อรถจักรยานยนต์ โดยจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของผู้ประกอบการ จำนวน 6 ร้าน โดยเป็นร้านขนาดเล็ก 3 ร้าน และร้านขนาดใหญ่ 3 ร้าน และกลุ่มผู้ซื้อรถจักรยานยนต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 100 ราย

1.5 นิยามศัพท์

การค้าปลีก หมายถึงการขายสินค้าให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย โดยการซื้อสินค้านั้นไปเพื่อการบริโภคของตนเอง และครอบครัว (สุมิสา วิลัยรักษ์และสุกัญญา ไชยชาญ, 2538 : 198) หรือหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าบริการให้กับผู้บริโภคคนสุดท้ายเพื่อการใช้ส่วนตัว หรือหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการ โดยตรงแก่ผู้บริโภคคนสุดท้าย เพื่อการใช้ส่วนตัวและไม่ใช่เป็นการใช้เพื่อธุรกิจ (Kotler, 1997 : 563)

การให้เช่าซื้อแบบผ่อนชำระ หมายถึงการให้เช่าทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่าจัดหาจากผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย เพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอย่างอื่นเป็นด้านการค้าปกติ โดยผู้เช่ามีหน้าที่ต้องบำรุงรักษา และซ่อมแซมทรัพย์สินที่เช่า ทั้งนี้ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ผู้เช่ามีสิทธิจะซื้อหรือเช่าสินทรัพย์นั้นต่อไปในราคาหรือค่าเช่าที่ตกลงกันได้

ผู้ให้เช่าซื้อ หมายถึงเจ้าของสินค้าซึ่งนำสินค้าออกขายโดยวิธีการผ่อนชำระ จะได้รับเงินจากผู้เช่าซื้อครั้งแรก โดยจะส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้เช่าซื้อแล้วจะได้รับเงินผ่อนส่งสินค้าส่วนที่เหลือเป็นเป็นจำนวนงวดที่มีระยะเวลาจนกว่าผู้เช่าซื้อจะได้ส่งเงินงวดสุดท้ายครบถ้วน ถึงจะโอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของผู้เช่าซื้อ

ผู้เช่าซื้อ หมายถึงผู้ซื้อสินค้าวิธีการผ่อนชำระ ซึ่งสาระสำคัญของการซื้อขายผ่อนชำระ ได้แก่ การที่ผู้ขายส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ โดยผู้ซื้อชำระเงินครั้งแรกเรียกว่า “เงินดาวน์” แล้วผ่อนส่งสินค้าส่วนที่เหลือเป็นจำนวนงวดที่มีระยะเวลาเท่ากันเรียกว่า “ค่างวด”